

НАШЕ ЖИТТЯ

UKRAINIAN NEWSPAPER „OUR LIFE“

Ч. 6 (101)

АВГСБУРГ, 18. ЛЮТОГО 1947

РІК III

З відозви КУК

ДО УКРАЇНСЬКОГО
ГРОМАДЯНСТВА

Вже не раз на сторінках нашої преси з'являлися тривожні вістки про всякі протигромадські вчинки безвідповідального елемента. Преса писала про випадки морального і фізичного терору, про безвідповідальну боротьбу з українською пресою, яку в деяких таборах просто в різний спосіб нищено або взагалі не допускалося до розповсюдження, про всякого роду самосуди і змушування, про погрози і шантажі.

Останнім часом почали доходити з деяких наших таборів вістки про боротьбу між українцями на основі віровизнання.

В таборі ім. Лисенка в Ганновері вона набрала найбільш загрозливого характеру. Всі зусилля громадян, що усвідомлюють суть цієї справи, з'ясувати її і поладити не дали бажаного наслідку. Чим далі боротьба між українцями зростала і пристрасті ненависництва затемнили здоровий розум.

Немає найменшого сумніву, хто є властивим аранжером цієї нещасної боротьби. Хоч він захований за кулісами і на сцену виступають збаламучені українські люди, однак по роботі не важко його пізнати. Ціль теж ясна — скомпromітувати українську еміграцію перед чужинцями, розбити і розсварити її, щоб стала на чужині розбитим паралітиком.

В такий час не вільно відповідальним українським інституціям і окремим громадянам мовчати. Перша вимога — перевести оздоровлення в нашому житті і привести до нормальних умовин співжиття в українській національній спільноті.

В цю відповідальну хвилину закликаємо українське громадянство, у відповідь на ворожу роботу, що намагається порізнити і розбити нас, перевести солідарно всюди об'єднувальну акцію:

1. Усунути з нашого життя прояви всякого морального і фізичного терору, ненависництва і нетолеранції, щоб українець в українцеві бачив рідного брата, і всякі різниці поладжувалися б у нас надалі, як в українській родині.

2. Реалізувати практично в кожній ділянці нашого життя внутрішнє замирення, кладучи в основу християнську мораль, правопорядок і взаємну чесну лояльність.

3. Скоординованою акцією, а зокрема спільною освідомною роботою ліквідувати ворожі заходи, в яких би вони формах не виявлялись.

Солідарність, рішучість, активність і скоординованість дій — це ті громадські прикмети, що в теперішню хвилину потрібні, щоб утриматися міцно на власних ногах і не виставити себе на глум і погорду.

Координаційний Український
Комітет

Президент Трумен (праворуч) вітає генерала Маршалла, теперішнього міністра закордонних справ ЗДША. Між ними Бірнс, колишній міністер закордонних справ.

Новий польський уряд

Як повідомляють з Варшави на президента Польської Республіки в наслідок останніх виборів в новому польському парламенті обрано Болеслава Берута на сім років. Новий президент уповноважив Юзефа Циранкевича, генерального секретаря соціалістичної партії, на сформування нового уряду. 10 чоловічих міністерств обсажені соціалістами та комуністами. Заступник міністра-президента і разом з тим міністр новонабутої області — ко-

муніст Владіслав Гомулка. Комуністам призначені також міністерства зовнішньої політики, промисловости, освіти і безпеки, а соціалістам — зовнішньої торгівлі, сільського господарства, внутрішнього управління та відбудови. Станіслав Миколайчик, лідер опозиційної селянської партії ще до зформування уряду заявив про своє зречення з поста заступника міністра-президента.

„Залізна завіса“ загрожує 500.000 ДП

Ген. Морган, колишній голова УНРРА для Європи, виступив на прийнятті, влаштованім тижневиком „Нюс Рів'ю з домаганням негайної розв'язки питання ДП. 500 тисяч ДП в окупованих зонах Німеччини творять небезпеку для спокою Європи. Ген. Морган поставив вимогу, щоб 250.000 ДП, що живуть у британській зоні, вислати негайно в Британію, щоб їх урятувати від „тіні залізної завіси“.

Мої замітки, — сказав Морган, — відносяться зокрема до жидівських ДП, від яких не можна сподіватися, щоб вони жили між народами, що винищив усю їхню рідню. Для багатьох ДП — балтійців, українців, югослов'ян, поляків —

існує тінь залізної завіси. І вірте мені, — це є основне явище, що кидає тінь на ці бездомні душі. Ми знаємо кару, що чекає тих громадян великого Советського Союзу, що без дозволу порвали з ним зв'язки“.

Морган запитався: „Чи не може Лондон зробити більше, як роздумувати про можливість прийняття втікачів? Чи не може Вашингтон зробити більше, як міркувати над спроможністю південної Америки прийняти скитальців?“

Безоглядні партії зможуть використати ДП для своїх націоналістичних цілей. Це творить поважну небезпеку, і тому ми мусимо скоро розв'язати це питання“.

ПРИМУСОВОЇ РЕПАТРИАЦІЇ НЕ БУДЕ

Як повідомляє німецька пресова агенція Дена, генерал Мек Нерней повідомив про американську політику щодо ДП, з огляду на дальше розширення хвилювань в таборах ДП. Генерал Мек Нерней сказав, що принципово ніякого примусового повороту ДП на батьківщину проти їх волі не буде, якщо не бу-

де особливих для того обставин. Ці особливі обставини торкаються осіб, що активно співпрацювали з нацистським режимом або виявляли себе як військові злочинці, квіслінги, або засуджені за певні злочини чи були на військовій службі і не були звільнені з советської армії.

Зюдд. Цайт., 18.

ЧОМУ СОВЕТЬСКА АРМІЯ ПОКИНУЛА ПЕРСПІО

Французький часопис „Франс Іллюстрасьйон“ 11. 1. 47 подає відомості про події в Перському Азербайджані, де за підтримкою Москви створилася так звана „демократична республіка“. Тому, що американці не хотіли допустити

СССР до вирішального впливу на перську нафту, вони реорганізували й озброїли перську армію. Ця армія рушила на американських „джіп'ах“ в Азербайджан і вернула цю країну під владу Тегеранського уряду.

Американська преса вітає КУК в Європі

„Українська Громадська Пора“, незалежний часопис в Дітройті, містить статтю, в якій висловлює своє задоволення діяльністю КУК в Європі. Координаційний Український Комітет порівнюється в статті з Комітетом Українців Канади, організацією, в яку також увійшли всі демократичні організації. М. ін. у статті пишеться: „Розуміється, всі суперечності ще не вирішені. Залишається ще багато до розсліду, перевірки, дебати, шукання кращого рішення. Однак закладний камінь демократизації українського суспільства вже покладено. Бажаємо, щоб слідуєчим кроком було створення в ЗДА такого авторитетного громадського органу, яким є в Європі Координа-

ційний Комітет, та в Канаді — Комітет Українців Канади“.

Одночасно газета містить повний текст декларації КУК-у з 14. липня 1946 року.

АЙЗЕНГАУЕР ПРО ОКУПАЦІЙНЕ ВІЙСЬКО

(Вашінгтон). Шеф американського генерального штабу генерал Д. Айзенгауер заявив, що зменшення американських окупаційних військ в Німеччині та Японії досягло дуже небезпечного моменту. Ген. Айзенгауер ствердив, що теперішня і майбутня окупація цих обох країн має незвичайно велике значення для майбутнього.

Новий французький президент В. Оріоль (посередині в окулярах). Праворуч — Леон Блюм, ліворуч посол Дюкло.

З УСЬОГО СВІТУ

СВІТ ПРО ІНТЕРВ'Ю СТАЛІНА

Інтерв'ю Сталіна надрукувала вся світова преса під великими заголовками, підкреслюючи головні слова Сталіна, що взаємини між російським і американським народом покращали, та що не має ніяких підстав для вибуху нової війни. Деякі впливові американські часописи поставилися критично до зформульованих Еліотом Рузвельтом питань, зокрема про неуспіхи денацифікаційної акції в англо-американських зонах. Великі нью-йоркські часописи похвалили слова Сталіна про мир і порозуміння, але поставили запитання, коли совєтська практика виявить зрозуміння до цих слів.

ФІНЛЯНДІЯ ТА ССР

Совєтський уряд вимагає від Фінляндії половину капіталів тих промислових товариств, що перебувають під фінською державною контролею. Окрім того Москва вимагає від Фінляндії 75.000.000 фунтів стерлінгів як „репарації”. Яка велика ця сума для Фінляндії, що має 4.000.000 населення, бачимо з того, що вивіз товарів з цієї країни оцінюється на 11.500.000 фунтів у рік. Фінляндія дала вже Сов. Союзові німецького майна, що було в країні, на 6 мільярдів фінських марок. Крім того Фінляндія мусіла віддати Росії область і пристань Петсамо: в цій області є багаті поклади нікелю, міді й вольфраму.

ЧЕРЧІЛЛОВІ СПОМИНИ ДАДУТЬ АВТОРОВІ 250.000 ФУН. СТЕРЛ

В. Черчїлл, голова англійського уряду з другої світової війни, закінчує свої спомини. Ведуться вже переговори з власником американських журналів „Тайм” і „Лайф” Генрі Льюсом. Льюс згоджується заплатити суму 250.000 фунтів стерлінгів гонорару. Черчїлл працює над споминами день і ніч. Три секретарі працюють з ним на зміну. Приятелі Черчїлла кажуть, що він витримує таке напруження тільки завдяки своєму надзвичайному апетитові і короткому сну по обіді.

ЧИСТКА НАЦИСТІВ В НІМЕЧЧИНІ

„Денацифікація” Німеччини проходить не однаково в різних зонах Німеччини. Совєтська преса обвинувачує американців в тому, що вони проводять денацифікацію непослідовно. На це відповів д-р Дорн за американську військову владу в Німеччині, що американська військова влада „примушує всіх німців реєструватися; виключає всіх нацистів з праці; віддає нацистів під суд”. Д-р Дорн заявив, що в інших зонах нічого такого нема. Преса наводить приклади, що визначні нацисти, звільнені в американській або англійській зоні, дістають працю в совєтській зоні.

ПРАВА ЛЮДИНИ

В комісії ОН з початку лютого ведеться обговорення внесення міжнародного законопроекту щодо прав людини. Совєтський делегат виступав проти ряду параграфів, які він визнавав за потрібні, або такі, що виходили за межі чи протирічили народному праву. Всі ці заперечення стосувалися розділу „Свобода” в зазначеному законопроекті.

НА БРИТАНСЬКО-ЮГОСЛАВСЬКОМУ КОРДОНІ

На початку лютого трапився випадок на так званій лінії Моргана, де кордон не точно визначений. При зустрічі британського та югославського патрулів, останній відкрив огонь. Один британський офіцер та один вояк пропали без вісти; гадають, однак, що обидва перебувають в югославських руках.

БУРМА ЦЕ ДО НЕЗАЛЕЖНОСТІ

28. січня ц. р. був оголошений англійським урядом договір з представниками Бурми, що прибули в Англію для обговорення „способів, якими народ Бурми може якнайшвидше досягнути своєї незалежності в Британській імперії або поза нею”.

Англія дала Бурмі позику 7,5 мільйонів фунтів. Бурмська армія має бути під своєю національною командою; англійські сили лишаються в Бурмі під власною командою. Підписали договір від імені Бурми: У Аунг Сан, У Ба Пе, Тгакін Миа та У Тин Тут.

ДЕМОНСТРАЦІЇ В АТЕНАХ

Атени. — Перед готелем, де засідає комісія Ради Безпеки, що досліджує неполадки на грецькому кордоні, комуністи влаштували демонстрації. Під час демонстрації дійшло до бійки між комуністами і студентами, так що поліція мусіла вмішатися.

ЮГОСЛАВІЯ НЕ ПІДПИСУЄ МИРУ З ІТАЛІЄЮ

Югославський уряд відмовляється підписати мир з Італією, тому, що Трієст не буде належати до Югославії. Югославія тому також не хоче забрати свого війська з окупованих італійських територій. Італія підписує мир, протестуючи проти „насилства”.

СТАЛІНІВ ПЛАН 1944 РОКУ

Москва. — Нова біографія Сталіна твердить, що Сталін нібито виробив був план, на підставі якого він сам мав намір окупувати Німеччину і визволити Францію і без другого фронту. Довідавшись про такий план, Черчїлл не мав іншого виходу, мусів почати в 1944 році інвазію, яку він так довго відкладав. Так пишуть в Москві історію...

КОМУНІСТИ В ІРАКУ

Багдад. — Голова ірацького уряду Нури-ел-Саїд в розмові з журналістами подав про арешти комуністів в Іраку і зазначив, що Італія і Німеччина перед військово давали гроші на свою пропаганду в Іраку через торговельні підприємства: „Подібне фінансування відбувається тепер з іншої держави тільки через Палестину”. Нури-Саїд сказав, що Палестина — „перша країна на Середньому Сході, що кишить комуністами.”

НІМЕЦЬКІ КАПІТАЛИ В АРГЕНТИНІ

Аргентинський президент Перон звелів сконфіскувати 60 концернів, що були в руках німецьких нацистів. Американська преса сподівається, що Перон і політично виступить проти агентів нацизму, що це перебувають в Аргентині.

ДОМАГАННЯ СОВ. УКРАЇНИ.

Совєтська Україна домагається спільної контролю „великих чотирьох” над Рурською областю. Це вперше Росія домагається участі в контролі над цією важливою німецькою промисловою областю.

ПОМИЛУВАННЯ ДЛІЯ ПОВСТАНЦЯ

Варшава. — Першим актом нововибраного польського президента Берута було помилування полк. Ржепецького, засудженого за підпільну діяльність проти уряду на 8 років.

Відкриття французько-іспанського кордону. (Мадрид). З Іспанії прийшла не підтверджена у Франції вістка, що іспанський уряд наказав наново відкрити іспансько-французький кордон, що від довшого часу був цілком закритий для будь-якого руху. Французький уряд стверджує в комунікаті, що між ним і іспанським урядом ген. Франка не ведуться ніякі переговори.

Кореспонденти впевняють, що ген. Франко шукає контакту та порозуміння з Францією, доказом цього є відкриття кордону та недавнє зменшення військ Іспанії на французько-іспанському кордоні.

ПОЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД

Справа роззброєння в Америці

Американський міністер закордонних справ Маршалл заявив 7 лютого в Вашингтоні, що він уважає загальну військову повинність в Північній Америці за необхідну щоб піддержати америк. закордонну політику військовою силою.

При своїй розмові з журналістами Маршалл, що був за війни начальником штабу американської армії заявив, що поки Америка не буде мати загальної військової повинності, доти на буде у неї піддержки для закордонної політики. Генерал Маршалл заявив також, що не може бути ніякого роззброєння, поки проблеми міжнародного миру не будуть упорядковані.

Маршалл зазначив, що Америка домагається передачі островів у Тихому океані, що були японськими мандатами, під американську стратегічну базу. Ця справа передбачається 17. лютого на розгляд Ради Безпеки при Об'єднаних Націях. Маршалл хоче продовжувати політику Трумена-Бирнса, щоб зробити організацію Об'єднаних Націй зряддям для забезпечення мира.

Америка і вибори в Польщі

Міністер Маршалл заявив, що з Варшави викликали А. Б. Лейна, американського посла, для доповіді про польські вибори, які в Америці вважають за неправильні.

Англія і Палестина

Лондонська конференція, що в ній брали участь арабські та жидівські представники, розбилася. Англійський міністер закордонних справ Бевін має проєкт утворення в Палестині федеративної держави, в якій ні жиди, ні араби не мали б переваги і до якої приплив жидівських переселенців був би обмежений. Араби й жиди відкидають проєкт Бевіна. Проте, англійський уряд стоїть на своєму. Англія не може покинути Палестину на вирішення самих жидів та арабів, бо з виходом англійського війська з Палестини там би почалася неминуха жорстока війна

Президент Трумен каже до спітнілого, втомленого Бирнса, американського міністра закордонних справ: „Джмі, нехай це робить Джордж (Маршалл)”. Новий міністер закордонних справ Маршалл аж угинається під тягарем нових завдань (місія в Москву, договори з Німеччиною і Австрією).

між цими народами. Окрім того, Палестина має велике господарське значіння не тільки для Англії, а й для цілої Європи: через Палестину йдуть нафтопроводи з Іраку до Середземного моря.

Для безпеки англійців перед жидівськими терористами, англійське військо обсадило велику частину Єрусалиму. Також арабські легіонери брали в цьому участь.

Нью Йорк Геральд Трібюн 9. 2. ц. р. пише про труднощі Англії в Палестині: „Позиція Британії на Середньому Сході може бути захищена тільки на основі приязні з арабами; араби відмовляються дати частину Палестини жидам. З другого боку, позиція Британії в світі може бути забезпечена тільки при приязнелстві з Америкою; Америка піддержує домагання сіоністів у Палестині.

Англія

Англія переживає велику недостачу палива. Уряд ухвалив скоротити споживання електричної енергії. З того приводу в англійському парламенті зав'язалися дебати. Представник опозиції Іден заявив, що тепер Англія переживає найтяжчу кризу за останні 20 років. Посол урядової соціалістичної партії Блекберн зазначив, що виною кризи була бюрократія: „Я думаю, що коли соціалісти не в'ють бюрократії, то бюрократія уб'є соціалістів”. Наслідком недостачі палива мільйони англійських робітників втратять працю.

СССР

Тим часом, коли вибори в Польщі, що відбулися 19. січня, викликали в світовій пресі великий інтерес, вибори до Верховної Ради ССРР 9. лютого мають малий відгук у світі. Всім зрозуміло, що там, де допущена тільки одна партія, „виграє” тільки вона.

Совєтська преса дає пояснення, чому в ССРР не може бути інших партій. В ССРР, мовляв, нема клас, отже, нема й ніяких партій, окрім однієї партії комуністичної, „що заступає інтереси всіх трудящих”.

СОВЕТСЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ В АМЕРИЦІ

Восени 1946 р. в Америці була делегація з України. Це були письменники і артисти, між ними й відомі співаки Зоя Гайдай та Паторжинський. Подаємо відозву Української Федерації в Дітройті з жовтня 1946 р.

ДО АМЕРИКАНЦІВ УКРАЇНСЬКОГО РОДУ

з нагоди прибуття в Дітройті
московської делегації з України

6. жовтня, 1946.

Сьогоднішня програма в „Мекензи Гай Скул“ влаштована приятелями комуністичної Росії. Промовцями й виконавцями є п'ятеро українців, висланих советською владою буцім то для налагодження культурних відносин з чужими країнами. Вони мають об'їхати українські осередки в Канаді й З. Д. А., щоб скріпити советські впливи й інтереси серед американських українців.

Цей спеціально дібраний гурток має своїм завданням заявляти буцім то українська нація досягла під советською владою всього того, чого не могла добитися на протязі віків од своїх зажерливих сусідів.

Ці посланці советської „культури“ (диктатури) мали би прищепити канадським та американським українцям думку, що вони спантеличені ворожою Советам пропагандаю капіталістичної преси, а через те мусять бути обережнішими, щоб не стати жертвою ворогів українського та руського народів.

Советські посланці запевняють, що їх завданням є показати правду, яку коває від нас капіталістична преса та ті, що бажають війни, й не бажають совето-американського приятельства.

Американські громадяни українського походження розуміють їх місію й чого вона варта.

Шановні посланці Москви! Нашим завданням у відношенні до вас є зняти маску, начеплену на вас майстрами диктатури в Кремлі, які вас витренували й післали сюди з метою підірвати нашу лояльність до Зл. Д. Америки та її демократії.

Ваша місія не культурна, а політична. Ми вас не просили. Не просив і американський уряд. Український народ вас також не послав. Ви є шаховими фігурами рос. уряду закордонних справ.

Можливо, ви не усвідомлюєте тієї нешляхетної ролі відносно української культури, яку відіграє те на приказ червоної диктатури. Торгуєте таланом, яким вас наділила природа, та культурними скарбами українського народу.

Однак ми розуміємо ганебність вашого становища й одверто вам це кажемо, щоб відмежувати українську культуру від вашої торгівлі її цінностями.

Тільки нерозумні люди та комуністичні симпатки можуть вірити байкам, які вам доручено ширити про щасливу долю українців під Советами. Саме в час, як вас послано грати ролю ляльок в Канаді, московське політбюро наказало перевести чистку української преси, мистецтва, культури. Тисячі українців, які насмілювалися думати самостійно й творити культурні цінності згідно з українською традицією та своїм знанням, відчуженням, потребам і здібностям, були вичищені або змушені припасуватися до комуністичної печатки.

Яку ж ви тепер культуру репрезентуєте? Українську чи російської диктатури на Україні? Чи ту, яку народ творив віками, чи яку советська влада витворила за свого панування до вашого виїзду з України; чи ту „перечислену“, яку створено вже по вашім виїзді, і якої ви ще не бачили?..

Руїни Києво-Печерської Лаври

Ми не можемо пишатися перед сусідами американцями тією ролю, яку ви відіграєте тут. Вона пригадує нам подорожі перед війною по Америці та інших країнах „культурників“ нацизму й фашизму.

Ми переконані, що більшість українців правильно розуміє мету вашої подорожі й відповідно осуджує. Тільки прихильники диктатури можуть притакувати дволичності російських комуністів, які дозволяють собі під маскою культурного зближення зловживати американською гостинністю.

Нам жалко вас, як сліпе зняряддя в чужих руках, але ми не бачимо причини вітати вас.

Якщо повернетесь на Україну й не зникнете у вихорі перечистки української культури, перекажіть там нашому народові, що українці в Америці є вірні традиціям свободи й демократії: тобто традиціям українського народу, теперішньої їх батьківщини Америки та їх синів і дочок, які в останній війні життя віддавали, щоб захистити ці традиції для себе й усіх свободолюбних народів.

Українська Федерація
стейту Мішіґен

ПРО 6. ПОСЛІВ УНДО

Недавно наспіла вістка від д-ра Могильницького, який тепер перебуває у Танганіці в Центральній Африці, що послі УНДО до польського союму Остап Луцький та Дмитро Великанович в 1941 р. перебували в советським концтаборі біля Котласа на далекій півночі. Чи вони живуть досі — невідомо.

СМЕРТЬ ДЖЕМСА ГАРВІНА

23. січня ц. р. умер славнозвісний англійський журналіст Гарвін. Він був редактором газети „Обсервер“ від 1908 року до 1942. Гарвін мав широку освіту і був визначним стилістом і добрим літературним критиком. Написав багато книг. Широко відома його праця про Джозефа Чемберлена, ідеолога імперіалізму.

МОСКВА І ШПІЦБЕРГЕН

До групи островів в полярних областях — Шпіцберген, що належить Норвегії, має великий інтерес советський уряд. Москва звернулася до норвезького уряду з пропозицією „спільної оборони“ цих островів перед напасниками. Англія і Америка висловилися проти уступок Норвегії ССР.

Господарський огляд за 1946 рік

Остання війна принесла великі зміни в передвоєнній стані світового господарства. Вона позбавила життя мільйонів людських істот, зруйнувала цілі промислові округи, поважно зменшила транспортні засоби, змінила умови продукції, привела в промисловість чужоземний елемент, зменшила площу засіву і позбавила сільське господарство живого і мертвого інвентаря. Все це поставило світову економіку перед різними господарськими проблемами, а серед них на перше місце висунулись проблеми харчування, палива, транспорту тощо.

Руїна сільського господарства в багатьох країнах спричинилась до того, що урожай в одній лише Європі в 1946 році був на 40% нижчий проти урожаю попередніх років. Найоптимістичніші обчислення вказували на те, що до кінця жнив 1946 року Європа мусіла ввезти до 8,5 мільйонів тонн збіжжя, а з того 5 мільйонів тонн пшениці. Район Індійського океану потребував довозу 2,9 міль. тонн, район Тихого океану до 1,9 міль. тонн. Старі запаси збіжжя, що жили передвоєнну світову торгівлю були вичерпані, а світовий експорт

збіжжя вже в 1945/46 році знизився на пшениці до 69% і на інших хлібах до 51% пересічних норм 1935—37 років. Європейські експортери збіжжя, як Польща, Румунія, Югославія, Угорщина не тільки не мали лишків на експорт, а навпаки, були змушені купувати збіжжя в інших країнах та користуватися допомогою УНРРА.

Ще 1945 року із Америки рушили перші пароплави з харчами і вугіллям для загрожених голодом європейських країн. Відсіля кинуто також і перші заклики до всіх країн світу взяти участь у боротьбі з голодом.

На весні 1946 року відбулася подорож Г. Гувера в Європу й Азію для в'яснення харчового стану різних держав. В Європі й Америці відбулися міжнародні конференції, присвячені харчовій справі. Вони показали, що з загрозованою ситуацією світ може вийти лише при всебічній і організованій координації спільних зусиль усіх держав.

На харчовій конференції ОН у Вашингтоні в травні 1946 року започатковано організацію міжнародної централі постачання. Вона

має заохочувати до збільшення сільсько-господарської продукції у світі, до усунення технічних труднощів в сільському господарстві та до забезпечення кредитового заступу сільсько-господарських продуктів тими державами, що їх потребують.

Не менш гострою проблемою на тлі повоеєнних міжнародних взаємин стала й проблема вугілля.

Друга світова війна в європейській вугільній промисловості заподіяла значно більше шкоди, ніж війна 1914—1918 років, а тим самим принесла вона й кризу більших розмірів ніж це було після Першої світової війни.

Причина сучасної європейської вугільної кризи лежить передусім у тому, що вугільні басейни Німеччини й Польщі, які в передвоєнних часах давали значні лишки на експорт до інших країн, були війною знищені і потребують ґрунтовної відбудови. Особливо відчувається брак робочих рук. Кількість робітників, напр., в Рурській окрузі, що від 1940 р. користувалися чужинецьким робітничим елементом, по війні знизилась до одної четвертої її передвоєнного стану.

Європа, що перед останньою світовою війною вивозила вугілля до Південної Америки й Африки, тепер мусить вугілля довозити. Облічено, що в 1946/47 господарському році Європі ще бракуватиме 40

мільйонів тонн вугілля. Міжнародна вугільна конференція, що в травні 1946 року відбулася у Парижі, прийняла цілу низку ухвал щодо дальшого збільшення норм видобування та підкреслила вагу і значіння Німеччини й Польщі в розв'язанні європейської вугільної кризи.

Сучасну світову економіку не перестає цікавити й проблема нафти. Більшість держав, на чолі з Америкою і Венецією, значно збільшили добування нафти. Зниження добування виказує лише ССР, де нафтова промисловість Грозного і Майкопу зруйнована під час останньої світової війни, а продукція нафти в Баку взагалі постійно знижується.

В зв'язку з загальним оживленням господарського життя, після останньої світової війни приступлено до інтенсивної відбудови морського транспорту.

Загальні втрати світового тоннажу у Другій світовій війні виносять понад 35 мільйонів брутто регістрових тонн. Проте, з огляду на інтенсивне будівництво нових пароплавів, торговельна фльота з Другої світової війни вийшла з значно збільшеним тоннажем, ніж мала його в передвоєнних роках. Різні держави прямують до збільшення числа пароплавів і їх тоннажу, та до всебічної їх модернізації. Перед в сучасному судно-

